

ข้าราชการถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
แม้ได้รับการล้างมลทินหรือ
ถูกศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งลงโทษแล้ว
ต่อมาศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก
ก็ลงโทษอีกได้โดยไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำ

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ลับ ที่ สฎ ๐๐๓๒.๐๐๓/๑๗๘๒๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้หารือไปยัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ลงโทษไล่นาย ก. นักวิชาการสาธารณสุข ๗ สถานื่อนามัยตำบลทุ่งรัง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกาญจนดิษฐ์ ออกจากราชการ ซึ่งปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว ลงโทษปลด นาย ข. พยาบาลวิชาชีพ ๗ โรงพยาบาลกาญจนดิษฐ์ ออกจากราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และลงโทษปลด นาย ค. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ สถานื่อนามัยตำบลตะเคียนทอง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ออกจากราชการ ฐานประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุเพื่อใช้ในการก่อสร้างส้วมริมน้ำของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๐ ซึ่งต่อมาข้าราชการทั้งสามรายได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้กลับเข้ารับราชการอีกครั้ง ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก นาย ก. นาย ข. และนาย ค. ในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในกรณีเดียวกันกับที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงหารือว่าจะสามารถดำเนินการทางวินัย นาย ข. และนาย ค. ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) และมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ ซึ่ง นาย ค. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณี นาย ข. นั้น จังหวัดสุราษฎร์ธานีสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ได้เคยถูกดำเนินการทางวินัยและได้รับการล้างมลทินไปแล้ว

ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่ถือเป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำ ตามแนวทางที่ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ สำหรับ นาย ค. จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่สามารถลงโทษ นาย ค. ในการกระทำความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ เนื่องจากในขณะศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก นาย ค. ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการ เพราะได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๙๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือแนวทางปฏิบัติในการคืนสิทธิประโยชน์กรณีศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ นม ๐๐๑๘.๑/๘๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒. หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๑๘.๑/๑๗๒๐๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดนครราชสีมาได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า จังหวัดนครราชสีมา
ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๑๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ลงโทษไล่นาย ก. เจ้าหน้าที่ปกครอง ๕
ที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ออกจากราชการ กรณีกระทำการทุจริต
จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่ นาย ข. ซึ่งสวมตัวเป็น นาย ค. โดยเรียกรับเงินตอบแทน จำนวน
๑๐,๐๐๐ บาท ต่อมา นาย ก. ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้
จังหวัดนครราชสีมาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ศาลปกครอง
สูงสุดมีคำพิพากษาและจังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่
๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองจังหวัดนครราชสีมาอ่านคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด
แต่เนื่องจากในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ นาย ก. ได้ถูกพนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาเป็นโจทก์
ยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องที่ถูกลงโทษ
ทางวินัยดังกล่าว ซึ่งต่อมาในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ นาย ก. ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุกในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นเวลา ๕ ปี และปัจจุบัน นาย ก. ได้เกษียณอายุราชการ
ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ จังหวัดนครราชสีมาจึงหารือว่า จังหวัดนครราชสีมาจะต้องดำเนินการ
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลอย่างไร จะต้องเพิ่มเติมรายชื่อบุคคลดังกล่าวในบัญชีรายชื่อข้าราชการ
พลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการหรือไม่ อย่างไร และ นาย ก.
มีสิทธิที่จะได้รับคืนสิทธิประโยชน์หรือบำเหน็จบำนาญหรือไม่เพียงใด และมีขั้นตอนดำเนินการอย่างไร
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่นาย ก.
ออกจากราชการ ตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดไปแล้วก็ตาม แต่เมื่อจังหวัดนครราชสีมาได้มี
คำสั่งที่ ๔๒๑๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ จึงถือว่า
นาย ก. ได้รับโทษไปแล้วก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาส
ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

มีผลใช้บังคับ นาย ก. จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมา จึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ในการกระทำเรื่องเดิมได้อีก

อย่างไรก็ดี สำหรับกรณีที่ นาย ก. กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในเรื่องเดียวกันกับผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยไปแล้วนั้น เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้จังหวัดนครราชสีมาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ นาย ก. ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และจังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองจังหวัดนครราชสีมาอ่านคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ผลของการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลทำให้ นาย ก. ไม่เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการมาก่อน และทำให้ นาย ก. มีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาที่ถูกสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ (๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗) จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ อันเป็นวันสิ้นปีงบประมาณที่ นาย ก. มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าพนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นาย ก. เป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันก่อนที่ นาย ก. มีอายุครบเกษียณอายุราชการ กรณีจึงถือว่า นาย ก. มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาก่อนออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยในกรณีดังกล่าวภายหลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ การดำเนินการต่อไปจึงต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น แม้ นาย ก. จะเกษียณอายุราชการไปแล้ว และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก นาย ก. (๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖) เป็นเวลา ๕ ปี ภายหลังจากที่ นาย ก. ออกจากราชการไปแล้วเป็นเวลาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก็ตาม แต่ความผิดดังกล่าวเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมาจึงสามารถดำเนินการทางวินัยกับ นาย ก. ในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ โดยไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำเพราะเป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ถูกดำเนินการทางวินัยซึ่งได้รับการล้างมลทินแล้ว ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๗

สำหรับการเพิ่มเติมรายชื่อบุคคลดังกล่าวในบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการนั้น หากจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาแล้วเห็นควรลงโทษปลดหรือไล่ นาย ก. ออกจากราชการ ในความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ก็จะต้องมีคำสั่งลงโทษปลดหรือไล่ นาย ก. ออกจากราชการ

ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ อันเป็นวันสิ้นปีงบประมาณที่ นาย ก. มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ และผลของคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลทำให้ นาย ก. ออกจากราชการเพราะถูกปลดหรือไล่ออกจากราชการ ไม่ใช่ผู้เกษียณอายุราชการ ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมาจึงไม่สามารถเพิ่มเติมรายชื่อ นาย ก. ในบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการได้

ส่วนสิทธิประโยชน์ในการเลื่อนเงินเดือนนั้น ให้จังหวัดนครราชสีมาพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมินและส่วนราชการรอกการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไว้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามผลงานที่ได้มีการพิจารณาไว้ในแต่ละรอบการประเมิน โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) กรณีที่ข้าราชการมีผลการปฏิบัติงานไม่เต็มรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) กรณีที่ข้าราชการไม่มีผลการปฏิบัติงานทั้งรอบการประเมิน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง และ ก.พ. พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สำหรับสิทธิประโยชน์อย่างอื่นนอกจากนี้เห็นควรให้จังหวัดนครราชสีมาหารือไปยังกรมบัญชีกลางโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ชุตินา หาญเผชิญ

(นางชุตินา หาญเผชิญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องโทษ” หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษหรือให้กักกัน
และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษ
โดยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

“ผู้ถูกลงโทษทางวินัย” หมายความว่า ผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย

มาตรา ๔ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ

มาตรา ๖ บรรดาผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรือคัดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป

มาตรา ๗ การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติและให้เกิดสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สมควรล้าวมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว และสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาตั้งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

